

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet stadfæstede i oktober 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende et ægtepar samt tre mindreårige børn fra Rusland. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgerne er etniske tjetjenere og muslimer af trosretning fra [...], Dagestan, Den Russiske Føderation. Ansøgerne har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktive. Den mandlige ansøger har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Dagestan frygter at blive dræbt af myndighederne eller oprørerne. Den mandlige ansøger har til støtte for sit asylmotiv oplyst, at han i slutningen af [sommeren] 2013 blev opsøgt af tre oprørere, mens han arbejdede i skoven. Oprørerne truede ansøgeren til at hjælpe dem med at købe mad og medicin. Ansøgeren indvilgede i at hjælpe dem, da han var bange, og to dage senere leverede han varerne til oprørerne. I slutningen af [en efterårsmåned] 2013, mens ansøgeren arbejdede i skoven, hørte ansøgeren, at der blev affyret skud, omkring en-to kilometer fra hvor ansøgeren befandt sig. Ansøgeren blev bange og besluttede sig for at flygte, men blev forinden anholdt af 10-12 personer, der tvang ham ind i deres bil og kørte ham til politistationen, hvor han var tilbageholdt i et døgn. Under tilbageholdelsen blev han udsat for vold og udspurgt om oprørerne. Han blev løsladt, mod at hans fætter betalte 500.000 rubler i kaution. [I vinteren] 2013 tog han på fisketur med en ven, [A]. Dagen efter ringede ansøgerens ægtefælle til [A] og fortalte, at myndighederne havde opsøgt ansøgerens bopæl, idet de ledte efter ham. Ansøgeren besluttede herefter at skjule sig hos sin svoger, hvor han opholdt sig frem til sin familiens udrejse [i vinteren] 2013. Ansøgeren har efterfølgende fået at vide, af sin svigermoder, at myndighederne har opsøgt hans bopæl og spurgt efter ham. Den kvindelige ansøger har henvist til sin ægtefælles asylmotiv. Flygtningenævnet finder, at ansøgernes forklaringer ikke kan lægges til grund, idet de forekommer konstruerede til lejligheden, divergerende og udbyggede. Blandt andet bemærkes, at ansøgerne har afgivet indbyrdes modstridende, og fra gang til gang skiftende, forklaringen om, hvem den kvindelige ansøger ringede til for at advare under fisketuren ligesom hendes afsluttende forklaring, om at hun ikke vidste, om det var mandens telefon eller [A]s telefon, hun var i forbindelse med, da hun fremsatte advarslen, og at hun overhovedet ikke hørte et eneste ord fra personen i den anden telefon, forekommer stærkt usandsynlig. Den mandlige ansøger har endvidere forklaret divergerende om, hvorfor han kom hen til hustruens svoger, idet han under asylsamtalen har forklaret, at det var på hans opfordring, at [A] kørte ham dertil, mens han for nævnet har forklaret, at [A] blot kørte ham derhen, mens han var beruset og ikke vidste, hvad der skete. Nævnet bemærker endvidere, at der efter de foreliggende oplysninger er søgt visum til såvel Polen som Grækenland, uanset at begge ansøgere oprindeligt har bestridt dette, hvorefter den kvindelige ansøger har forklaret, at hun dog har kendskab til ansøgningen vedrørende Polen, for hvilken hun har betalt et betydeligt beløb og i det hele handlet uden ægtefællens kendskab hertil. På denne baggrund finder nævnet ikke, at ansøgerne har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til Rusland vil være i risiko for forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnets afgørelse om afslag på genoptagelse fra august 2015

Flygtningenævnet udtalte:

”Ved brev af [vinteren] 2014 har De anmodet Flygtningenævnet om at genoptage sagen og udsætte Deres klienters udrejsefrist. De har som begrundelse for anmodningen blandt andet henvist til, at De har anmodet Amnesty Internationals lægegruppe om at foretage en torturundersøgelse af Deres mandlige klient. De har herudover henvist til en konkret sag ved FN’s Torturkomité og bemærket, at sagen ligner den foreliggende sag, og at Komitéen i den konkrete sag har besluttet at antage sagen og har anmodet om, at der nedlægges foreløbige foranstaltninger mod klagernes udsendelse. Ved brev af [foråret] 2015 har De fremsendt rapport af [samme måned] 2015 vedrørende torturundersøgelse foretaget af Amnesty Internationals lægegruppe. I den anledning skal det meddeles, at Flygtningenævnet ikke finder grundlag for at genoptage sagen eller grundlag i øvrigt for at udsætte Deres klienters udrejsefrist. Flygtningenævnet finder ikke, at der i genoptagelsesansøgningen er tilført sagen nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med nævnets oprindelige stillingtagen til sagen. Flygtningenævnet bemærker vedrørende rapporten udarbejdet på baggrund af den torturundersøgelse, som Amnesty Internationals lægegruppe har foretaget af Deres mandlige klient, at det blandt andet fremgår af rapportens konklusion, at: ”Ved undersøgelsen fandtes bl.a. uregelmæssige forandringer på næsebenet og hudforandringer på næsen, et mindre ar i venstre side af overlæben samt på højre skulder, manglende tænder i over- og undermund, læsioner som undersøgte oplyste alle stammede fra torturen. Desuden fandtes et antal ar på begge ben og under højre ribbenskant samt hudforandringer og en uregelmæssighed sv.t. kæbeknoglen i venstre side. Disse forandringer oplystes at være fremkommet uden forbindelse til torturen. [Deres mandlige klients] psykiske symptomer blev scoret til 2,75/4. Værdier større end 2,5/4 er forenelige med PTSD (Posttraumatisk Stress Syndrom), som ses hos personer, der har været udsat for svære belastninger, herunder krigshandlinger og tortur. Samlet set er [Deres mandlige klients] fysiske og psykiske symptomer samt de konstaterede objektive fund helt forenelige med følger af den angivne tortur.” Flygtningenævnet finder ikke, at den af Amnesty Internationals lægegruppe foretagne torturundersøgelse kan føre til en ændret vurdering af troværdigheden af Deres klienters forklaringer om deres asylmotiv. Flygtningenævnet finder herunder ikke, at det forhold, at det fremgår af den foreliggende torturundersøgelse, at de fysiske og psykiske symptomer og objektive fund ved undersøgelsen er forenelige med den af Deres mandlige klients beskrevne tortur, er ensbetydende med, at Deres mandlige klient har været udsat for de fysiske og/eller psykiske overgreb, som han har påberåbt sig. Flygtningenævnet har herved overvejet, om de divergerende og udbyggende elementer i Deres klienters forklaring kunne skyldes, at Deres mandlige klient har været udsat for tortur som af ham forklaret, men finder ikke, at dette kan være tilfældet. Nævnet bemærker herved, at begge Deres klienter har afgivet divergerende forklaringer, herunder om deres visumforhold, som den kvindelige klager under sagen har ændret forklaring om. Flygtningenævnet finder således efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder rapporten fra Amnesty Internationals lægegruppe, fortsat ikke, at Deres klienter har sandsynliggjort det af dem påberåbte asylmotiv, herunder at den mandlige klager i slutningen af [en efterårsmåned] 2013 blev tilbageholdt og udsat for tortur af nogle maskerede personer i militæruniform.”